

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211208729
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2012:8211208729.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci navrhovateľa Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, Zámocká 10, 811 01 Bratislava proti odporcovi C. H., nar. X.XX.XXXX, N.. K. XXXX/X, XXX XX H., t.č. G. XX/X, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul.Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 412,66 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia sumy 50,-€.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ n e m á právo na náhradu trov konania a odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 72,02 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, Sov.hrdinov 163/66, Svidník, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 22.12.2011 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 412,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy

412,66 € od 28.7.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodňoval tým, že je univerzálnym právnym nástupcom obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktorá s odporcom dňa 31.10.2008 uzavrela Zmluvu o pripojení číslo 3038728 a Dodatok k tejto zmluve, predmetom ktorého bol predaj zľavneného mobilného telefónu a záväzok odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas tejto doby si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti. Tvrdil, že pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od zmluvy bola v Dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 €. Podľa navrhovateľovho tvrdenia si odporca neplnil riadne svoje zmluvné povinnosti a neuhradil navrhovateľom vystavené faktúry za poskytnuté služby a preto dňa 5.2.2009 bola prevádzka jeho SIM karty obmedzená na núdzové volania a prijímanie hovorov a následne dňa 13.4.2009, po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžných čiastok odstúpil navrhovateľ od zmluvy. Uviedol, že voči odporcovi má peňažnú pohľadávku v žalovanej výške, ktorú odporca napriek viacerým výzvam a pokusu o zmier doposiaľ neuhradil, pričom táto predstavuje poplatky za hovorné,

ostatné telekomunikačné služby a zmluvnú pokutu. Vo vzťahu k požadovanému úroku z omeškania navrhovateľ v návrhu uviedol, že tento si uplatňuje od 28.7.2010, čo je deň nasledujúci po dni splatnosti poslednej faktúry.

Vo veci bol dňa 5.1.2012 tunajším súdom vydaný platobný rozkaz, č.k. 4Ro 268/2011-32, ktorý bol z dôvodu jeho nedoručenia odporcovi do vlastných rúk uznesením zo dňa 28.2.2012, č.k. 4Ro 268/2011-42, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.3.2012 zrušený v celom rozsahu (§ 173 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku- ďalej len „O.s.p.“).

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne tak, že dlžnú sumu by chcel splácať v splátkach.

Dňa 12.1.2012 bolo súdu doručené podanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorým s poukazom na ust. § 93 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu odporcu, žiada o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a uplatňuje náhradu trov konania. Následne vedľajší účastník doručil súdu podanie označené ako odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že nakoľko zo strany navrhovateľa došlo listom zo dňa 13.4.2009 k odstúpeniu od zmluvy, medzi účastníkmi nastúpil právny režim bezdôvodného obohatenia, pre ktoré platí podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka upravujúce dvojročnú premlčaciu dobu, pričom celá pohľadávka navrhovateľa je premlčaná, lebo návrh bol súdu doručený až dňa 22.12.2011, po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Vedľajší účastník poukazuje na uvedené vzniesol námietku premlčania práva navrhovateľa na plnenie a uviedol, že nárok na zmluvnú pokutu v rozsahu a za podmienok uplatnených navrhovateľom nie je dôvodný aj preto, že išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku ktorá je ako taká neplatná, čo už bolo judikované aj rozsudkami niekoľkých súdov SR na ktoré poukázal. Vedľajší účastník žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania.

Súd oznámil vstup uvedeného združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu účastníkom a poučil ich o práve vzniesť námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Účastníci námietku nevzniesli, súd preto v súlade s ust. § 93 ods.2 Občianskeho bez ďalšieho konal s uvedeným združením ako s vedľajším účastníkom na strane odporcu.

Dňa 19.11.2012 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, ktorým oznámil, že v časti istiny 50,-€ berie návrh späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu čiastočnej

úhrady pohľadávky odporcom v sume 50,-€ dňa 24.6.2012. Naďalej trval na zaplatení sumy 362,66 € s príslušenstvom.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa navrhovateľ, jeho právny zástupca ani vedľajší účastník napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili, o odročenie pojednávania nežiadali. V súlade s ust. § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preto súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a vedľajšieho účastníka s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy. Na pojednávaní dňa 29.11.2012 súd vec v súlade s uvedeným zákonným ustanovením prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil bez žiadosti o jeho odročenie.

Odporca na pojednávaní uviedol, že navrhovateľovi v dvoch splátkach dňa 22.6.2012 a dňa 15.10.2012 zaplatil sumu 250,-€ i keď si myslí, že platiť nemá nič, lebo to čo je od neho žiadané je premlčané.

Predmetom tohto konania tak ako bol vymedzený navrhovateľom v návrhu na začatie konania bolo zaplatenie sumy 412,66 € titulom odporcom nezaplatenej ceny za navrhovateľom poskytnuté telekomunikačné služby a odporcom nezaplatenej zmluvnej pokuty za porušenie povinností vyplývajúcich mu z Dodatku k zmluve o pripojení, ako aj zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9

% ročne zo sumy 412,66 € od 28.7.2010 do zaplattenia. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom podaním zo dňa 13.11.2012 bolo potrebné rozhodnúť najskôr o tomto čiastočnom späťvzati návrhu.

Podľa § 96 ods.1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Návrh v časti o zaplattenie sumy 50,-€ bol navrhovateľom vzatý späť, odporca nevyslovil nesúhlas so späťvzatím návrhu, preto v súlade s ust. § 96 ods.1 a 2 O.s.p. súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v tejto časti zastavil.

Predmetom konania tak ostalo zaplattenie istiny 362,66 € a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 412,66 € od 28.7.2010 do 24.6.2012 a zo sumy 362,66 € od 25.6.2012 do zaplattenia.

Súd sa oboznámil s obsahom návrhu, obsahom písomných vyjadrení účastníkov a vedľajšieho účastníka, vykonal vo veci dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s obsahom fotokópie medzi účastníkmi uzavretej zmluvy o pripojení zo dňa 31.10.2008 číslo 3038728, obsahom Dodatku k tejto zmluve o pripojení z rovnakého dňa, obsahom pokusu o zmier, obsahom predložených faktúr, obsahom Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., obsahom ďalších v spise pripojených listín, výpisu z obchodného registra navrhovateľa a zistil tento skutkový stav:

-4- 6C 46/2012

Obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. ako poskytovateľ verejnej mobilnej telefónnej služby a odporca ako účastník uzavreli dňa 31.10.2008 Zmluvu o pripojení číslo 3038728 (ďalej len „Zmluva“) ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a Cenník služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. na základe ktorej bola odporcovi pridelená užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom umožňujúca mu využívať spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. poskytované telekomunikačné služby. V ten istý deň bol k zmluve o pripojení uzavretý Dodatok predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb Vo veľkom 100 vo vzťahu k odporcovi pridelenej SIM karte, ďalej záväzok Podniku (T-Mobile Slovensko, a.s.) zabezpečiť účastníkovi (odporca) predaj zľavneného mobilného telefónu Nokia 5310 repro a záväzok odporcu ako účastníka riadne a včas platiť cenu služieb Podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., platným Cenníkom služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a týmto dodatkom.

Podľa bodu 4 Dodatku k zmluve o pripojení v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm.b), alebo v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl.3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl.5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok a následného vypojeniu SIM karty zo strany spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., je odporca ako účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 Dodatku. V tabuľke č.1 Dodatku je ako výška zmluvnej pokuty uvedená suma 10.000,-Sk (po prepočte na menu euro 331,94 €).

S účinnosťou ku dňu 1.7.2010 došlo k zrušeniu spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sa, Vložka č. 1238/B bez likvidácie a k jej zlúčeniu so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 zapísanou v obchodnom registri

Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sa, Vložka č. 2081/B ktorá sa na základe zmluvy o zlúčení spísanej vo forme notárskej zápisnice č. N 187/2010, Nz 21818/2010, NCRIs 22142/2010 zo dňa 17.06.2010 stala univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a s účinnosťou ku dňu 1.7.2010 prebrala celé jej imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky.

Vzhľadom na uvedené je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. ktorý prebral celé jej imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s., (ďalej len „navrhovateľ“).

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že odporca si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, neuhradzoval navrhovateľom vystavené faktúry za poskytnuté služby, preto navrhovateľ najskôr obmedzil prevádzku jej SIM karty a následne dňa 13.4.2009 po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžnej sumy odstúpil od zmluvy a vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu.

Predmetom konania je nárok navrhovateľa vyplývajúci zo zmluvy o pripojení a jej Dodatku uzavretej s fyzickou osobou - nepodnikateľom, pričom zmluva o pripojení nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená bola v čase

jej uzavretia v osobitnom zákone č.610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v súčasnosti je to zákon č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojím charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú. Z obsahu medzi účastníkmi uzavretého dodatku k Zmluve o pripojení je zrejmé, že je v ňom obsiahnutá okrem iného kúpna zmluva, ktorej predmetom boli podmienky predaja mobilného telefónu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. odporcovi a dohoda o zmluvnej pokute. Preto súd pri posúdení právneho vzťahu medzi účastníkmi založeného zmluvou o pripojení a jej dodatkom vychádzal z ich obsahu, ustanovení osobitného zákona o elektronických komunikáciách a v ostatnom z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže medzi účastníkmi, ako už bolo povedané išlo o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 4.2 písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s platných a

účinných od 1.8.2008 , okrem ďalších práv má spoločnosť T-Mobile právo najmä na zaplatenie ceny Služieb sprístupnených Účastníkovi podľa Všeobecných podmienok a platného Cenníka.

Podľa čl. 5.2 písm. b/ všeobecných podmienok, účastník je povinný najmä uhrádzať cenu za využívanie služieb v súlade so zmluvou a platným cenníkom.

Podľa čl. 7 všeobecných podmienok ceny služieb sú dohodnuté v súlade s platnými právnymi predpismi a sú uvedené a účtované podľa platného Cenníka, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Zúčtovacím obdobím účastníka je jeden kalendárny mesiac, ak nebolo dohodnuté inak. Cenu služieb vyúčtuje spoločnosť účastníkovi faktúrou, ak

nie je dohodnuté inak. Účastník je povinný uhrádzať svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou riadne a včas. Za včasnú úhradu sa považuje úhrada pripísaná na účet spoločnosti najneskôr v deň splatnosti faktúry, ktorá je uvedená na každej faktúre.

Z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku vyplýva, že ich uzavretím vznikla obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. povinnosť poskytovať odporcovi služby verejnej mobilnej siete a odporcovi povinnosť uhrádzať jej cenu za poskytovanie uvedených služieb vo výške podľa jednotlivých faktúr. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. svoju povinnosť z uzavretej zmluvy o pripojení splnila a dohodnuté služby odporcovi poskytla, odpredala mu zároveň zľavnený mobilný telefón Nokia 5310 repro. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, a medzi účastníkmi to ani nebolo sporné, že odporca porušil svoje zmluvné povinnosti, keď neuhrádzal riadne a včas vystavené faktúry s vyúčtovanou cenou služieb. Keďže uvedené počínanie odporcu bolo vyhodnotené ako porušenie zmluvnej povinnosti, právny predchodca navrhovateľa - spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. odstúpil od zmluvy a odporcovi bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v žalovanej sume 331,94 €.

Súd na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, hodnotiac jednotlivé dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadajúc na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci uplatnený nárok navrhovateľa voči odporcovi na zaplatenie sumy 362,66 € s príslušenstvom považoval za nedôvodný a preto návrh v tejto časti druhým výrokom rozsudku zamietol. Stručne možno dôvody uvedeného rozhodnutia, podrobne uvedené v ďalšej časti odôvodnenia zhrnúť tak, že i keď odporca porušil zmluvnú povinnosť, nemožno ho zaviazať k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu, lebo dojednanie o zmluvnej pokute v dodatku k zmluve o pripojení je absolútne neplatné. Nemožno ho zaviazať ani na zaplatenie toho zostatku ceny služieb, ktorý ostal predmetom konania po čiastočnom späťvzatí návrhu navrhovateľom, lebo odporca predložil dôkazy z ktorých vyplýva, že ku dňu vyhlásenia rozsudku bol nezaplatený zostatok ceny služieb v plnej výške aj s úrokmi z omeškania uhradený.

Podľa § 544 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Ako už bolo uvedené, súd vzťah medzi účastníkmi vyhodnotil ako spotrebiteľský, preto bolo potrebné ustanovenia dodatku k zmluve o pripojení uzavretého dňa 31.10.2008 (vrátane ustanovenia článku 4 s dojednaním o zmluvnej pokute) posudzovať aj v zmysle zákonných ustanovení o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods.3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení a jej dodatku (ďalej len „v znení účinnom k 31.10.2008“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú

vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31.10.2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31.10.2008 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31.10.2008 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd sa stotožňuje s právnym názorom vedľajšieho účastníka ako aj s právnym názorom formulovaným v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove týkajúcich sa obdobných dodatkov zmlúv o pripojení, na ktoré vedľajší účastník v konaní poukazoval (18 Co/136/2010; 2Co/137/2010) o neprijateľnosti a neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute. Súd považuje dodávateľom vopred pripravené ustanovenie o zmluvnej pokute v článku 4 Dodatku k zmluve o pripojení číslo 3038728 za absolútne neplatné z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Nakoľko z absolútne neplatného zmluvného dojednania navrhovateľovi nevzniklo právo (tu právo na zmluvnú pokutu), vznesenou námietkou premlčania práva na zmluvnú pokutu sa súd po uvedenom zistení nezaoberal. Ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka obsahujú právnu úpravu premlčania práva (viď napr. § 100 ods.1 cit. Právo sa premlčí...). Navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu nevzniklo, preto právo, ktoré vôbec nevzniklo sa nemôže ani premlčať.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení s dobou viazanosti na 24 mesiacov. Ide v skutočnosti o tzv. viazané zmluvy a to jednak kúpnu zmluvu (kúpa mobilného telefónu) a jednak zmluvu o pripojení. Odporca sa zaviazal používať služby 24 mesiacov, platiť riadne a včas ich cenu podľa zvoleného programu služieb, pričom zakúpil mobilný telefón za zvýhodnenú cenu. Súd vzhľadom na obsah a formu dojednania o zmluvnej pokute obsiahnutého v predtlačenom texte formulára dodatku k zmluve o pripojení používaného právnym predchodcom navrhovateľa opakovane v mnohých prípadoch, čo je súdu známe z jeho činnosti nemal pochybnosti o tom, že toto dojednanie nebolo individuálne dojednané a že spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť jeho obsah. Opak navrhovateľ ako dodávateľ v konaní nepreukázal. Súd sa pri svojej činnosti pravidelne stretáva so zmluvami a dodatkami uzatváranými právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. s rôznymi spotrebiteľmi a je nemožné uveriť tomu, žeby desiatky rôznych spotrebiteľov nezávisle od seba pri individuálnom dohodovaní zmluvnej pokuty prejavili presne takú istú individuálnu vôľu pokiaľ ide o vyjednanú výšku zmluvnej pokuty (dokonca s presnosťou na eurocenty) a vôbec celkové dojednanie zmluvnej pokuty (ktoré je pri daných typoch dodatkov vždy totožné).

V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa v jeho vyjadrení k veci zo dňa 18.5.2012 o možnosti slobodnej voľby odporcu, či na dané podmienky pristúpi či nepristúpi a princípy zmluvnej slobody súd uvádza, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody, na ktorú sa navrhovateľ odvolával v snahe presvedčiť súd o platnosti dotknutého ustanovenia dodatku o zmluvnej pokute sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“, čo v danom prípade splnené nebolo. Zmluva a dodatok uzavreté s odporcom spadajú do rámca spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačných tlačivách. V takýchto prípadoch zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“

nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Ak navrhovateľ argumentuje zabezpečovacím účelom zmluvnej pokuty v danom prípade, poukazujúc na poskytnutú zľavu z ceny telefónu a ušlý zisk, je treba uviesť, že dodávateľ tu mal plnú možnosť na dosiahnutie sledovaného účelu zvoliť prostriedky, ktoré by z hľadiska svojej platnosti a primeranosti obstáli. Dodávateľovi predsa nič nebránilo napríklad dojednať odstupňovanú výšku zmluvnej pokuty v závislosti od toho, v akom období zmluvnej viazanosti k porušeniu zmluvných povinností účastníkom dôjde. Ak tak neurobil, ale dojednal nerovnovážne ustanovenie objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa, nemôže byť pri uplatnení svojich nárokov titulom zmluvnej pokuty úspešný.

Vychádzajúc z obsahu uzavretého dodatku zmluvy o pripojení je zrejmé, že v danom prípade zmluvná pokuta plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nenaplnenie doby viazanosti vyplývajúcej z dodatku (24 mesiacov) a s tým súvisiace nesplatenie poskytovanej zľavy z kúpnej ceny predaného mobilného telefónu a ušlého zisku navrhovateľa vzhľadom na záväzok účastníka zotrvať počas doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s dodávateľom, využívať služby a platiť ich cenu. Navrhovateľ sa však v konaní nedomáha náhrady škody, hoci tak mohol učiniť ale uplatňuje od odporcu sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov (čím nepochybne splatí aj podstatnú, ak nie celú časť poskytnutej zľavy kúpnej ceny mobilného telefónu a rovnako aj podstatnú ak nie celú časť vopred kalkulovaného zisku na platbách za služby) zostáva mu iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní navrhovateľ rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade, keď sa dostane do omeškania spotrebiteľ na začiatku existencie zmluvného vzťahu. Takáto zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou sankciou ktorá je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky a jej objektívnu spôsobilosť poškodiť spotrebiteľa nemôže zhojiť to, že v danom konkrétnom prípade spotrebiteľ svoje zmluvné povinnosti poruší hneď na začiatku zmluvného vzťahu (čo je prípad odporcu) keďže rozhodujúce je zistenie, že takáto zmluvná podmienka je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Podmienky, za akých právny predchodca navrhovateľa dohadoval zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách a opakovane (čo je skutočnosť známa súdu z jeho činnosti) poškodzujú spotrebiteľa. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podčiarkuje aj to, že zmluvná pokuta bola zakotvená len pre prípad porušenia povinností odporcom. Pre právneho predchodcu navrhovateľa v prípade, ak práve on poruší ustanovenia zmluvy, dodatku, alebo všeobecných obchodných podmienok, v dodatku žiadna zmluvná pokuta dohodnutá nebola.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení sa k veci zo dňa 18.5.2012, pokiaľ ide o výšku zmluvnej pokuty argumentoval okrem iného tým, že účel zmluvnej pokuty spočíva predovšetkým v hrozbe „citelnou majetkovou sankciou“ voči dlžníkovi pre prípad, že nesplní svoju povinnosť a že „tento účel je, ako vyplýva z povahy veci ťažko splniteľný iba symbolickou hrozbou“, ktorá dlžníka dostatočne nemotivuje. Navrhovateľ teda na jednej strane sám uznáva, že ním dojednávaná zmluvná pokuta predstavuje tvrdú, citelnú majetkovú sankciu, na druhej strane nijako nezdôvodňuje, prečo má takúto, povedané jeho slovami „citelnú majetkovú sankciu“ znášať aj spotrebiteľ, ktorý zaplatí 23 mesačných poplatkov a nezaplatí len posledný z nich. Navrhovateľ ako dodávateľ (§ 52 ods.3 Občianskeho zákonníka) v predformulovanej dohode o zmluvnej pokute vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy spotrebiteľ poruší zmluvnú povinnosť jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ svoju povinnosť poruší na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Takto dojednaná zmluvná pokuta, upravená v Dodatku k zmluve o pripojení uzavretého s odporcom je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť, preto nie je možné priznať navrhovateľovi ani časť zmluvnej pokuty, keďže z ustanovenia zmluvy, ktoré je celé od začiatku neplatné navrhovateľovi nemohlo vzniknúť právo ani na časť zmluvnej pokuty. Neplatne dojednanú zmluvnú pokutu nemožno moderovať. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 331,94 € predstavujúcej zmluvnú pokutu ako nedôvodný zamietol. A nakoľko s plnením neexistujúceho záväzku sa odporca nemohol dostať ani do omeškania, nedôvodný bol aj nárok na úrok z omeškania zo sumy 331,94 € v časti ktorého bol preto návrh taktiež zamietnutý.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie ceny služieb, ktorý bol pôvodne v návrhu uplatnený vo výške 80,72 €, k tomu súd uvádza nasledovné. Odporca na pojednávaní dňa 17.10.2012 uviedol, že navrhovateľovi v priebehu konania uhradil sumu 250,-€ o čom predložil súdu ako dôkaz potvrdenia o vklade sumy 50,-€ na účet navrhovateľa dňa 22.6.2012 a sumy 200,-€ na účet navrhovateľa dňa 15.10.2012. Navrhovateľ následne poukazujúc na čiastočnú úhradu odporcu z júna 2012 vzal návrh v časti zaplatenia istiny 50,-€ späť. Niet pochyb o tom, že uskutočnené úhrady odporcu v priebehu konania treba započítať na úhradu dovtedy nezaplateného dlhu na cene služieb a na úroky z omeškania z ceny služieb. Navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu nevzniklo, na neexistujúcu pohľadávku na zmluvnú pokutu preto úhrady odporcu započítať nebolo možné. Pre rozsudok je rozhodujúci stav čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods.1 O.s.p.) Stav ku dňu vyhlásenia rozsudku je taký, že preukázanými úhradami odporcu zo dňa 22.6.2012 a zo dňa 15.10.2012 bol navrhovateľov nárok na cenu služieb (v návrhu uplatnenú vo výške 80,72 €) uspokojený v celom rozsahu, rovnako v celom rozsahu bol uspokojený jeho nárok na úroky z omeškania z ceny služieb. Vzhľadom na uvedené preto návrhu ani v časti o zaplatenie zostatku ceny služieb (po čiastočnom späťvzátí návrhu vo výške 30,72 €) a úrokov z omeškania z ceny služieb vo výške 9 % ročne zo sumy 80,72 € od 28.7.2010 do 24.6.2012 a zo sumy 30,72 € od 25.6.2012 do zaplatenia nebolo možné vyhovieť, preto aj v tejto časti bol návrh zamietnutý. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania ceny služieb súd uvádza, že vzhľadom na uskutočnené plnenie odporcu v priebehu konania sa súd touto námietkou nezaoberal. Plniť možno aj premlčaný dlh. Prijaté plnenie premlčaného dlhu nie je bezdôvodným obohatením (§455 ods.1 Občianskeho zákonníka). Odporca do dňa vyhlásenia rozsudku zostávajúcu cenu služieb a úroky

z omeškania z nej navrhovateľovi uhradil, preto bolo návrh v tejto časti potrebné bez ďalšieho zamietnuť, odhliadnuc od toho či tento dlh bol alebo nebol premlčaný.

Záverom, vo vzťahu k tvrdeniam navrhovateľa v podaní zo dňa 28.5.2012, že v danom prípade došlo k uznaniu dlhu odporcom súd uvádza nasledovné. Je pravdou, že ak by bolo možné podanie odporcu doručené súdu dňa 15.5.2012 považovať za uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka (za také ho však považovať nemožno, lebo toto podanie nemalo náležitosti písomného uznania dlhu podľa citovaného zákonného ustanovenia) malo by to za následok okrem iného založenie vyvrátiteľnej právnej podmienky, že v čase uznania existoval dlh odporcu v uznannej výške. Uznanie dlhu nemôže byť neplatné len z toho dôvodu, že by eventuálne bol uznaný neexistujúci dlh. Ak bol uznaný neexistujúci dlh, je potom na dlžníkov, aby preukázal neexistenciu tohto uznaného dlhu, inak by bol nútený dlh splniť. Teda i keby v prejednávanej veci došlo k uznaniu dlhu, uznaním dlhu by nevznikol nový záväzok, došlo by len k preneseniu dôkazného bremena o neexistencii dlhu na odporcu, čo by ale nemalo žiaden vplyv na výsledok konania a záver o nedôvodnosti návrhu, nakoľko v danom prípade dôkazné bremeno o neexistencii dlhu unesené bolo. O neexistencii dlhu odporcu titulom zostatku ceny služieb a zmluvnej pokuty neboli vzhľadom na plnú úhradu ceny služieb a absolútnu neplatnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute (na ktorú musí navyše súd prihliadať ex off) žiadne pochybnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 146 ods.2 veta druhá a § 151 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že sčasti bolo konanie zastavené, vo zvyšku bol návrh zamietnutý. Návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba navrhovateľ a vedľajší účastník. Odporca návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy konania nepodal.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods.1 O.s.p.).

V časti o zaplatenie sumy 50,-€, v ktorej bolo konanie zastavené treba za úspešného považovať navrhovateľa, nakoľko k zastaveniu konania došlo v dôsledku čiastočného späťvzátia návrhu pre správanie odporcu po podaní návrhu (odporca uvedenú sumu navrhovateľovi po podaní návrhu uhradil)

prícom z procesného hľadiska (z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavkám navrhovateľa) bol návrh v tejto časti podaný dôvodne.

Vo zvyšnej časti (v časti o zaplataenie sumy 362,66 € a úrokov z omeškania) bol úspešný odporca, lebo návrh bol v tejto časti zamietnutý.

V zmysle horeuvedného bol navrhovateľ v konaní úspešný v rozsahu 10 %, odporca v rozsahu 90 %.

Vzhľadom na uvedený pomer úspechu a neúspechu navrhovateľ právo na náhradu trov konania nemá.

Úspešnejší odporca návrh na uloženie povinnosti navrhovateľovi nahradiť mu trovy konania v priebehu konania neurobil, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

Návrh na rozhodnutie o trovách konania však podal vedľajší účastník, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil (v podaní zo dňa 28.1.2012). Vedľajší účastník má na náhradu trov konania právo za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupoval, preto vzhľadom na výsledok konania a prevažujúci úspech odporcu mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcom pomeru úspechu odporcu k úspechu navrhovateľa t.j. v rozsahu 80% (90 % -10 %).

Na rozdiel od vedľajšieho účastníka, ktorý pri určení odmeny za poskytnuté úkony právnej služby vychádzal z tarifnej hodnoty veci rovnajúcej sa súčtu uplatňovanej istiny a úrokov z omeškania ku dňu začatia poskytovania právnej služby súd za tarifnú hodnotu veci v súlade s ust. § 10 ods.2 vyššie uvedenej vyhlášky považoval iba sumu 412,66 €, teda výšku v konaní prejednávaneho peňažného plnenia bez pripočítania úrokov z omeškania. Ak by úmyslom normotvorcu pri určení tarifnej hodnoty bolo započítavať do výšky peňažného plnenia aj jeho príslušenstvo, tu dospelé úroky z omeškania, zaiste by to v texte vyhlášky explicitne vyjadril. Určenie výšky odmeny advokáta za poskytnuté právne služby, pravidiel ktorého sú upravené v osobitnom právnom predpise - vyhláške MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nijako nesúvisí a preto ho nemožno stotožňovať s pravidlami pre určenie pomeru úspechu a neúspechu účastníka v konaní v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, pri posudzovaní ktorého sa vychádza aj z príslušenstva pohľadávky. Súd len na dôvazok, v súvislosti s vysloveným právnym názorom pokiaľ ide o určenie, čo sa rozumie základom pre výpočet tarifnej odmeny advokáta poukazuje i na zjednocujúci výklad ust. § 10 ods.2 vyhlášky prijatý na spoločnom zasadnutí obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia pri Krajskom súde v Prešove dňa 3.4.2007, podľa ktorého základom pre výpočet tarifnej odmeny advokáta podľa § 10 ods.2 vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. je výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva (hodnoty pohľadávky a hodnoty záväzku) bez pripočítania výšky ich príslušenstva.

Trovy konania vedľajšieho účastníka tak pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (1/ prevzatie a príprava zastúpenia; 2/.vyjadrenie k návrhu zo dňa 28.1.2012) ktoré činia pri odmene za jeden úkon právnej služby 29,88 € podľa § 10 ods.1 a 2 Vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení s § 14 ods.1 písm.a./ b/ tejto vyhlášky, po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / vo výške 15,26 € (2á 7,63 €) a zvýšení odmeny a náhrad o daň z pridanej hodnoty vo výške 15 € podľa § 18 ods.3 Vyhlášky sumu spolu 90,02 €.

V prípade plného úspechu v spore by vedľajšiemu účastníkovi v zmysle horeuvedného patrila náhrada trov konania vo výške 90,02 €. Vzhľadom na pomer úspechu odporcu k úspechu navrhovateľa však vedľajšiemu účastníkovi patrí len 80 % tejto sumy, teda 72,02 €.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.